

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Metrostav a. s.**, se sídlem Koželužská 2450/4, Praha 8, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2018, č. j. 11 Ad 9/2018 – 99,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 18. 12. 2018, č. j. 11 Ad 9/2018 – 99, jímž městský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2016, č. j. 5834/1.30/15-8. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj ze dne 8. 2. 2016, č. j. 10841/8.30/15-8, a toto rozhodnutí potvrdil. Posledně uvedeným rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 140 odst. 1 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval ho Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 1. 2019, č. j. 3 Ads 212/2018 – 10, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[4] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud ho proto vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením č. j. 3 Ads 212/2018 – 10, které mu bylo doručeno do datové schránky dne 22. 1. 2019 (č. l. 10 spisu Nejvyššího správního soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku tak byla středa dne 6. 2. 2019 [§ 40 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel však do tohoto dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením č. j. 3 Ads 212/2018 – 10 se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v ustanovení § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu